

Speech C-LSK 1 juli 2017

Boodschap:

Aantal woorden 1100-> 11 minuten.

Generaals, Excellenties, dames en heren, familie de Kort en familie Blankers,

Welkom op voormalig vliegbasis Soesterberg.

Het is de bakermat van de Koninklijke Luchtmacht waar wij jaarlijks onze verjaardag vieren, maar ook ons overleden luchtmacht personeel herdenken.

Traditiegetrouw gebeurt dit op de oprichtingsdag van de Militaire Luchtvaart, vandaag 104 jaar geleden.

Sinds enkele jaren streven wij er als luchtmacht naar om met onze herdenkingen, vieringen en evenementen meer in contact te komen met het Nederlands publiek.

Bij ceremonies als deze zijn bezoekers van buiten meer dan welkom en onze monumenten zijn, door infrastructurele aanpassingen, toegankelijker gemaakt.

Daarom hebben wij op deze gedenkplaats zit-elementen laten maken waar in de toekomst tijdens plechtigheden ook bezoekers een plekje kunnen krijgen. Mijn dank gaat uit naar de ontwerpers, de uitvoerders en anderen die betrokken zijn geweest bij

de totstandkoming. Het geeft het monument meerwaarde.

....

Monumenten zijn het decor voor de plaats waar wij in het verleden stil stonden, vandaag stil staan en in de toekomst stil zullen staan bij de luchtmachters die de hoogste prijs betaalden en alle collega's die ons ontvielen.

Deze monumenten vertellen het verhaal van de Luchtmacht.

Het is goed dat ook het grote publiek met eigen ogen kan aanschouwen hoe wij onze collega's eren en kan luisteren naar de verhalen die bij onze mensen en ons bijzondere werk horen.

Het spreekt tot de verbeelding, heeft impact en dat draagt bij aan het besef dat veiligheid niet vanzelfsprekend is. Dat was het toen niet, en dat is het in de wereld waarin we nu leven zeker niet.

Een mooi voorbeeld van een persoonlijk verhaal is het verhaal van Erik Hazelhoff Roelfzema, of zoals we hem beter kennen: Soldaat van Oranje.

, Hij zou op 3 april van dit jaar 100 zijn geworden.

Wie hij was, wat hij als verzetsstrijder deed voor Nederland, is verfilmd, in boekvorm uitgekomen en is in musicalvorm al bijna 7 jaar dagelijks uitverkocht in dat prachtige theater op voormalig Vliegkamp Valkenburg. Wie kent dat verhaal niet?

....

Zijn verhaal wordt doorgegeven van generatie op generatie.

Waarom?

Omdat wij onze vrijheid te danken hebben aan deze generatie die ons is voorgegaan.

Omdat de boodschap nog steeds herkenbaar, actueel en inspirerend is.

Zijn verhaal gaat over de kwetsbaarheid van onze vrijheid.

De vrijheid die je nooit cadeau krijgt; waar we elke dag aan moeten werken.

Het gaat over jonge jongens en meiden die een onbezorgd studentenleven leiden totdat ze geconfronteerd worden met de oorlog en sterfelijkheid.

Over wat het met je doet wanneer alles wat ooit vanzelfsprekend was, dat ineens niet meer is.

Over de keuze die je dan maakt. Blijf je stilstaan, en wacht je tot de storm overwaait, kies je voor een duik

naar de veiligheid? Kies je ervoor je kop in het zand te steken? Of kies je ervoor juist in actie te komen. Iets te doen. Het verschil te maken. Je nek uit te steken.

Erik Hazelhoff besloot tot dat laatste. Op dit definiërende moment in zijn leven kwam hij in actie.

....

In februari 1941 schreef hij in zijn eentje het zogeheten 'Leids manifest' waardoor Leidse studenten zich tegen de bezetter keerden. Waarvoor een aantal studenten ook de hoogste prijs betalen.

Later in de oorlog vervulde hij een actieve rol als leverancier van zendapparatuur voor het verzet en nog later als vlieger waarbij hij in een Mosquito 72 Pathfinder- missies op Duistland vloog.

Tot op de dag van vandaag wordt hij geroemd en is veelvuldig gedecoreerd om zijn bijzondere verzetsacties.

Om het feit dat hij niet stil bleef staan of dook, maar in actie kwam op dit turbulente moment in zijn leven.

Wat zou u doen? Wat zouden onze studerende kinderen anno 2017 doen?

Gewaardeerde families de Kort en Blankers,

In 2016 kregen uw levens ook plots een andere wending.

Op 31 mei 2016 bereikte ons het droevige nieuws dat onze dierbare collega Guido de Kort onverwacht was overleden.

Hij werkte als special handler bij de PVE Distributie van het 983 squadron op het Logistiek Centrum Woensdrecht.

Guido is 51 jaar geworden.

....

Op donderdag 27 oktober 2016 is na een ziekteproces onze zeer gewaardeerde collega Sergeant Majoor Frank Blankers overleden.

Eveneens op 51 jarige leeftijd.

Frank startte in 1984 zijn loopbaan bij Defensie.

Vanaf 1999 was hij ononderbroken werkzaam bij de PVE Handling van het 940 Squadron op vliegbasis Eindhoven.

De laatste jaren werkte hij als Load Controller op de basis.

Op 8 maart van dit jaar zou Guido 52 jaar zijn geworden.

Twee dagen later, op 11 maart, zou Frank dezelfde leeftijd hebben bereikt.

Voor beiden is de klok echter stil blijven staan op 51...

De eindtijd bevroren...

Met hun overlijden verliest de Luchtmacht twee fijne en zeer gedreven collega's.

Zij worden en zullen worden gemist.

Maar dit verlies staat niet in verhouding tot de impact die het op uw levens heeft.

.....

Wanneer een dierbare uit het leven wordt gerukt is dat emotioneel een zware dobber voor nabestaanden.

Schijnbare veiligheid stort in en je wereld voelt kwetsbaar.

Zeker als het afscheid te vroeg komt of onverwacht.

Het is verslagenheid, schok, verdriet...

Het is boosheid, het is bitter en lijden ...

Eigenlijk is het een emotionele rollercoaster die niet in woorden is te vatten.

En toch, gaat de wereld om u heen door.

Veel te snel soms.

Alsof er niets is veranderd.

Verjaardagen, bruiloften, geboortes, wereldnieuws...

Het komt allemaal weer op uw pad.

U heeft de lastige opgave om daarmee om te gaan.

En alleen u heeft, op dit definiërende moment in uw leven, de keus om weg te duiken, stil te blijven staan of iets te gaan dóen.

Namelijk het leven weer verder oppakken en vorm en inhoud geven.

Dat besluit ligt enkel en alleen bij u.

Vandaag sta ik samen met u een moment stil.

....

De luchtmacht is een hechte organisatie, met een bijzondere onderlinge verbondenheid en met oog voor elkaar.

Niet alleen voor medewerkers die nu bij de luchtmacht werken, maar juist ook voor diegenen die er niet meer zijn en hun familie.

Daarom staan wij traditiegetrouw op 1 juli stil bij hen die ons zijn ontvallen.

| Ik wil dan ook -- vandaag speciaal voor Guido en Frank - overgaan tot 1 minuut stilte.

----- STILTE-----

Dames en heren,

De keuze voor een loopbaan bij de luchtmacht is vaak gedreven vanuit de gedachte iets te willen doen voor een ander.

Juist niet stil staan, niet toekijken, maar iets toevoegen, bewegen en handelen. In actie komen.

Albert Einstein sprak ooit: "The world will not be destroyed by those who do evil, but by those who watch them without doing anything."

De wereld zal niet verwoest worden door degenen die kwaad doen, maar door degenen die toekijken en nietsdoen.

....

Niets doen zat niet in het karakter van onze Soldaat van Oranje.

Het zit ook niet in het karakter van een luchtmachter.

Wij observeren, oriënteren, beslissen en handelen.

Wij komen in actie om de veiligheid te garanderen en door te kunnen geven aan de volgende generaties.

Wij zijn niet degene die toekijken zonder iets te doen.

Want als wij niets doen, wie dan wel?

Wij kunnen als organisatie simpelweg niet - te lang - stil blijven staan.

De wereld verandert immers te snel.

Incidenten, rampen en terroristische aanslagen zijn aan de orde van de dag.

Onze missies en oefeningen gaan door. Het herstel van de inzetbaarheid gaat door. Onze voorbereidingen voor

de Luchtmacht van morgen en overmorgen, wat we inmiddels noemen een vijfde generatie luchtmacht, gaan door.

Door alles heen blijft daarbij de kern van onze organisatie dat we als Luchtmachters niet stil wil zitten. Niet in tijden van kalmte, maar ook niet in tijden van storm. We laten dat in vaak complexe missies ook elke dag zien. Daar mogen we trots op zijn. Ons individuele belang is daarbij ondergeschikt aan het grotere doel: vrede en veiligheid garanderen.

Onze taak vergt moed, doorzettingsvermogen, betrokkenheid en 100% inzet en dat resulteert in een bijzondere kameraadschap tussen luchtmachters onderling.

Een backbone, een verbinding die ons goed en sterk maakt.

Moed, betrokkenheid, inzet en kameraadschap.

Het zijn eigenschappen die uw relatie ook op waarde wist te schatten.

Hij maakte immers niet voor niets deel uit van onze organisatie.

Ze vormen het vuurtje in ons dat ons motiveert dat te doen wat we moeten doen op het moment dat het erop aan komt.

Stilstaan of duiken brengt ons dan nergens.

Dus herdenken wij vandaag, maar vieren we ook tegelijkertijd onze verjaardag.

We vieren dat we weer een jaar verder vooruit zijn.

Juist uit respect voor hen die ons zijn ontvallen.

En uit eerbied voor hen die zich ervoor hebben ingezet dat wij hier in ons mooie Nederland in vrijheid kunnen leven en bewegen.

Soldaat van Oranje heeft namelijk nog een extra boodschap.

Die gaat over alles uit het leven halen.

Leven, alsof het de laatste dag is.

Er is niemand die dat voor ons doet.

Wat doen we? De keus is aan ons.

-----0---0---0-----

Aansluitend muziek SVO: als wij niets doen, wie dan wel.